

Dve uri na dan

Dober in slab prijatelj

Staro in mlado pije strup!

Ali poznaš dobre slovenske liste?

**Naš tisk — naš prijatelj
in dobrotnik**

Ves nas nekomunistični tisk je »iz ljudi za ljudi«. Nas ne podpirajo nobene vlade in nimamo nobenih milijonskih fondov na uporabo. Saj je nekaj tragike v tem, da za širjenje resnice in ljubezni ni nikdar velikih sredstev, medtem ko za širjenje zmotne vedno najdete kupe denarja — večkrat celo ukrađenega ali izsiljenega. Naši listi izhajajo iz lastnih sredstev, iz naročnine in prispevkov, ki jih čitatelji pošiljajo za tiskovni sklad. Morda se niti sami ne zavedajo, kakšno veliko delo s tem opravljajo. Vi, ki vam je življenje dalo možnost, da nekaj svojega daste tudi za dober tisk, ali se zavedate, da ste prav vi osebno pripomogli, da ljudje danes

Apostol Poljske pater Kolbe

Rod apostolov v sv. Cerkvi ni še izumrl in ne bo izumrl, ker cerkev Kristusova mera ostati *sveta*. To nam izpričuje tudi življenje in smrt poljskega apostola p. Kolbeja, ki po vsej pravici zasluži to ime.

Pater Maksimilijan Marija Kolbe je bil frančiškan. Vse življenje je bil slabotnega zdravja, toda pri tem ga je gnala kakor sv. Pavla goreča želja, »vse pridobiti za Kristusa«. V ta namen je že leta 1917. med prvo svetovno vojno ustanovil društvo »Vojska Brezmadežne«, ki mu je bil namen, ljudi spreobračati h Kristusu in jih posvečevati. Začel je s 7 tvariši, po 22 letih dela pa je leta 1939. imelo društvo 700 tisoč članov. Apostol modernih časov je dobro razumel pomen dobrega tiska. Zato je skoro brez vseh sredstev začel izdajati vestnik »Vitez Brezmadežne«, ki je dosegel milijonsko naklado. Ustanovil je lastno tiskarno in okrog nje nanizal vrsto dragih pomožnih akcij ter poklical na pomoč še redovnice. Tako je nastala velika vas, središče čudovitega apostolskega dela, odkoder se je dober tisk širil po vsej Poljski. Med drugim je izdajal dnevnik »Maly Dziennik« (»Mali dnevnik«), ki je pred izbruhom zadnje vojne dosegel naklado 320 tisoč izvodov. Poleg tiskarne je imel radijsko postajo v službi kraještva Kristusovega. Ko so Nemci zasedli Poljsko, ni p. Kolbe prenehal s delom. Tiskal je naprej in spodbujal poljski narod k zvestobi do Boga in naroda, dokler ga ni zadela usoda večine poljskih narodnih delavcev, to je dokler ga SS niso aretirali in odvedli v taborišče Oswiećim.

Med Japonci

drugače gledajo na svet, kakor pa so še pred letom dni in da danes hodijo po poti resnice? — Le pomislite, kaka tema vlada še sedaj v dušah, kjer ne berejo naših listov!

**Poslužujmo se svobode tiska
in branimo jo!**

Iz pisem, ki jih dobivamo, in iz pogovorov, ki jih imamo z ljudmi od daleč, spoznavamo, kako grozno je življenje brez svobode, tudi brez svobode pri čitanju. Kako čakajo, kako iščejo tam, da bi mogli najti eno samo številko časopisa, ki bi jim odkrito prikazal stanje in razmere. Tisoči in tisoči so, ki bi se za številko časopisa odpovedali celodnevni hrani. Kdor živi v suženjstvu, spozna veliko vrednost svobode. Sirite torej naš tisk! Ko ste številko prečeli, nikar je ne raztrgajte! Odložite jo, oddajte jo morda v avtomobilu, morda kje na poti. Morda niti ne slutite, kaj bo še komu pomenila.

Bodimo srečni in ponosni, ako moremo kaj storiti, da se naš dobri tisk čimbolj izpopolni in da najde častno mesto v vsakem slovenskem domu!

vrgli atomsko bombo nad mestom Nagasakijem, je ustanova patra Kolbeja ostala nepoškodovana in sedaj pomaga japonskim katoličanom graditi in širiti kraljestvo bežje v njihovi domovini.

Interniran in obsojen na smrt od gladi

Patra Kolbeja je našla vojna v največjem delu sredi najbolj drznih načrtov. Njegovo neutrudljivo delo je vzbudilo pozornost nemškega okupatorja, ki je hotel uničiti predvsem srčico poljskega naroda, t. j. njegovo izobraženstvo. Zato so patra Kolbeja aretirali in internirali v taborišču Oswiećim, ki je bilo na Poljskem to, kar v Nemčiji Dachau. Tukaj je čakala patra mučniška krona.

Zgodilo se je, da je nekdo iz delovnega odreda, pri katerem je bil zaposlen p. Kolbe, zbežal iz taborišča. Kazen za to je morala zadeti njegove delovne tovariše. Komendant je ukazal, da bo za pobeglega plačalo deset drugih, ki jih bodo zaprli v gladovne celice, da umrjejo od lakote. Začeli so zbirati deset nesrečnih žrtev. Izberejo jih. Med njimi je bil poljski podčastnik W. P. Ko ga pokličejo, žalostno vzdihne: »Ubogí moji otroci, uboga žena!« To sliši p. Kolbe, ki stoji v vrsti z drugimi. Tedaj stopi iz vrste in se prikloni: »G. komendant, ali lahko stopim jaz na mesto določenega W. P.?« Komendant sprejme zamenjavo. Dva tedna nato je p. Kolbe umrl v gladovni celici. Drugi so umrli pred njim od lakote, njema samemu so ob koncu dali smrtno injekcijo. Apostol Poljske je izpolnil Kristusovo priporočilo: »Dobri pastir á življenje za svoje ovce.

Frančišek Jemelka
častni doktor

KDO HUJŠKA K SOVRAŠTVU IN UČI LJUDSTVO KAMENJATI ŠKOFA?

Ali morda le kaki «neodgovorni elementi»?

Okrajni odbor OF' za tolminsko

Tolmin, dne 24. 5. 1947.

Vsem krajevnim odborom OF v coni «A».

V kratkem se bo vršila birma v Gorici in škof Margotti pripravlja, da bi se birma vršila tudi po drugih slovenskih krajih cone «A». Ker pa se zavedamo, da je škof Margotti zločinec, kateri podpira reakcionarne elemente in da ga je slovenski narod zasovražil še v času fašistične Italije, ker je bil fašist in ni delal kot dušni pastir, temveč je vero izrabljal za propagando Mussolinijeve Italije ter sovražil slovenski narod, zato tudi danes ne mara noben pošten državljani in kristjan smatrati škofa Margottija kot duševnega pastirja temveč kot fašista in izdajalca sv. cerkve. (sic)

Slovensko ljudstvo se tega globoko zaveda in zato mora sovražiti tako delovanje škofa Margottija in mu še enkrat povedati, da je on izdalej in največji nasprotnik slovenskega naroda. Ljudstvo Slovenskega Primorja ne sme dopustiti, da bi danes dali birmati svoje otroke škofu Margottiju, temveč dali jih bomo takrat, ko jih bodo birmali naši resverski škofi, kot smo imeli v preteklosti škofa Sedeja, ki je dejansko delal kot dušni pastir.

OF mora povedati vsem ljudem, da tisti, ki danes pusti birmati svoje otroke od škofa Margottija, da je proti novi Jugoslaviji, proti Osvobodilni Fronti, kajti mi ne dopustimo, da bi škof Margotti birmal naše otroke, ker je fašist, ker ni pošten dunši pastir.

Nova Jugoslavija ni proti veri in tudi v Jugoslaviji se vršijo birme, zato bomo dali birmam svoje otroke, ko bomo priključeni, ko bodo naši škofi dali sveti blagoslov našim otrokom.

Odbori OF morajo povedati in pojasniti, da otrok se ne da birmati škofu Margottiju in izvesti propagando, da če bi hotel škof Margotti v katerikoli vasi birmati, da ga naženemo in s kamenjem napademo.

SLOVENSKE OTROKE BODO BIRMA LI DUŠNI PASTIRJI —
NE FAŠIST MARGOTTI!!

Smrt fašizmu

svobodo narodnu!

Sekretar OF

Martinuč Franc l. r.

Letošnja birna je dokazala, da taki vzgojitelji naroda ne uživajo več zaupanja pri ljudstvu, ki odpira vedno bolj oči.

OKNO V SVETĚ

NOVA VLADA NA JAPON-
SKEM. Novo japonsko vlado je se-
stavil socialist Katajama, ki je kri-
stjan (protestant). To je prvi kri-
stjan na Japonskem, ki je postal
ministrski predsednik.

**MAROSKI UPORNIK V EGIP-
TU.** Zuan maroški emir Ebd el
Krim, ki je pred kakimi 25 leti vo-
dil v Maroku upor proti Francozom
in Spancem, se je pred nedavnimi
izkrcal v Egiptu. Zadnjih 21 let je
preživel v izgnanstvu na nekem o-
toku, kamor so ga poslali Franco-
zi, potem ko so ga bili premagali.
Francoska vlada mu je sedaj dovo-
lila, da sme zapustiti svoje izgnan-
stvo, toda s pogojem, da se naseli
v Franciji. Abd el Krim pa je je-
nimogrede popihal v prijateljski
Egipt, kjer se gotovo čuti bolj var-
nega.

POTOVANJE OKROG SVETA.
ZDA mislijo začeti z redno letalsko zvezo za potovanje okrog sveta: začela se bo 27. junija, potovanje bo trajalo en teden in bo stalo 1700 dolarjev (pribl. poldrug milijon lir) na osebo.

VISOKI OBISK. V Madrid je prispela Eva Duarte Peron, soproga argentinskega ministrskega predsednika Perona, ki se bo pomudila v Španiji nekaj dni. — Predsednik Truman je odšel v Kanado na urađen obisk, ki ima namen, da bi pritegnil Kanado k ožjem sodelovanju pri ameriških zadevah.

1939. na kongresu Kristusa Kralja v Ljubljani. Ob tej priliki je imel dva govora. Upajmo, da ni bil zadnji in da se mu bo še nudila prilika, da bo mogel prihajati v našo domovino navduševat Slovence za Kristusa Kralja in zedinjenje vseh Slovanov v eni katoliški Cerkvi. V tem upanju mu izražamo tudi mi svoja voščila in čestitke.

POL STOLETJA KATOLIŠKE
STRANKE. Katoliška stranka na Holandskem je slovesno obhajala 50-letnico svojega obstoja. Ustanovil jo je msgr. Schaepman 5. maja 1897. Danes jo katoliška stranka najmočnejša politična stranka na Holandskem in vodi holandsko politiko.

V LONDONU JE UMRL DR. LADISLAV RASZKIEWICZ, predsednik poljske republike v izgnanstvu. Že meseca aprila je na podlagi ustave imenoval za svojega naslednika dr. Avgusta Zaleskega, bivšega poljskega zunanjega ministra.

POLOŽAJ NA MADŽARSKEM

je še vedno zamotan in nejasen. Kar je gotovo, je dejstvo, da so komunisti na trdni poti, da se popolnoma polastijo oblasti, ako se zapadne velesile ne postavijo krepko po robu. Vse, kar sta dosedaj Velika Britanija in ZDA napravili, so razne protestne note in grožnja, da zadevo spravita pred Združene narode. Da samo s tem položaja ne rešita, je več kot jasno, saj se je dogodilo že nešteto krat, da so se komunisti na protestne note poživžgali in šli mimo njih svojo pot dalje. Novi ministrski predsednik na Madžarskem Dymniesz spada sicer k stranki malih posestnikov, toda je levičarsko usmerjen.

KOLIKO JE BEGUNCEV? Največ beguncev v Evropi prihaja iz sovjetskih ozemelj in so takole razdeljeni: Estoncev 40.683, Letoncev 143.000, Litavcev 78.775, Ukrajincev 277.871, Poljakov 316.151, Jugoslovancev 51.501, Rusov 150.000, Židov 208.201. Sovjetska Zveza in njeni sateliti napenajo vse sile, da bi te ljudi dobili nazaj, ker se bojijo, da bi jim ne delali sitnosti po svetu. Ni treba omenjati, da so oni reveži, ki se vrnejo domov, pomilovanja vredni. Malo kateri vidi svoj rojstni

kraj, navadno končajo v taborniških in na prisilnem delu. Nastane vprašanje: zakaj se vsi ti nesrečni nočejo vrniti domov, temveč so raje pripravljeni iti kamor koli, tudi na konec sveta? Možnost je dvojna in obojna je porazna: ali so vsi ti begunci resnično zločinci (kot trdijo komunisti), potem je to nekaj nezasižanega, da bi tako majhni narodi, kot so n. pr. baltski, imeli tako ogromne odstotke zločincev (kakih 8 od sto vseh Letonov bi bilo zločincev, česar zgodovina še ni beležila) ali pa so zločinci oni, ki po teh deželah vladajo, namreč komunisti, in se prav zaradi njih begunci ne marajo vrniti domov. Ker je torej prva možnost izključena (narodi, posebno tako dobri, kot so slovanski in baltski, ne postanejo kar čez noč zločinci), drža druga. Brezvestni so tudi tisti, ki begunce silijo domov.

TESTIMONIUM PAUPERATIS

ali ubožni list časopisa

«Messaggero Veneto»

«Messaggero Veneto» nam je 13. VI. poslal svoj ubožni list, v katerem pravi, da ne razume našega jezika. Kako neki ga bo razumel, ko niti tega ne ve, da se naš jezik imenuje slovenski!

Dopisnik je očividno v zlahti s tistimi, ki so v prejšnjih časih mazali našim otrokom usta s kredo ali jim v usta pljavali, ako so govorili svoj materin jezik.

Mož zahteva, naj mu pišemo v italijanski, da bo mogel razumeti, kar pišemo na njegov naslov. Če se je vsak »trikatraka« naučil slovenskega jezika, da je mogel prodajati Slovencev vrvice, se spodobijo, da tudi časnikar, ki misli pisati o slovenskih zadevah, pozna naš jezik.

Ljudem, ki so glede nas taki nevedneži, se pač ni čuditi, ako so na isti strani napisali tako kopico grobih aresne na račun nekaj »slavi bianchi«, da bi bilo nas »nekulturne« sram tako pisati o belih Italijanih, h katerim pač spada tudi »Messaggero Veneto«.

Nevednost in pozabljenost teh ljudi gre tako daleč, da so jim — kajpada v napačni luči — »slavi bianchi« znani šele dve leti. Ali bo res treba, da začnemo objavljati njihova junaštva proti »belim« Slovencev po Sloveniji, da bodo vsaj malo poznali ne le Slovence, ampak tudi sami sebe? — Kdo nosi največ odgovornosti, da se je komunizem med Slovence tako razpasel? Pač ljudje takega kova, kot so hujšaki okrog »Mess. Veneto«.

Končno bi radi spomnili, da je za naše nasprotnike zelo klavirno pričevalo tudi to, da se jim zdi Italija ogrožena od par »belih Slovencev«, ki niso nikomur ničesar hudega storili in gotovo tudi »k urči čeženja« ne hodijo zato, da bi spremenili meje, ki jih niti 45 milijonški narod ne more spremeniti. Do

DOMAČE NOVICE

Svetogorska Marija, tolažnica ugrabljenih, prosí za nas!

Romanje na Sv. goro

Napovedano romanje na Sv. goro se je 15. VI. lepo obneslo. V Solkanu se je velika množica vernikov iz Solkana samega, iz Gorice, iz Kronberga in v manjših skupinah iz vse dežele, celo iz Istre — uvrstila v zelo dolgo procesijo, ki je vso pot moleč rožni venci in poječ svete pesmi prišla na Sv. goro ob 9.30.

Ob 10. uri je bila slovesna sv. maša, ki jo je daroval p. provincial dr. Gracijan Heric ob nabito polnem svetišču. Peli so pevci s Kostanjevice, s Travnika v Gorici, iz Solkana in Kronberga.

Pred sv. mašo je govoril g. solkanski nadžupnik dr. Franc Močnik, ki je omenil svojevrstnost tega romanja po ugrabitvi milostne poboje in potem poudarjal materinstvo Matere božje do nas in lastnosti našega otroštva od nje.

Ob eni pop. so imeli Solkanci svoj blagoslov, ob 3. uri pa je bil slovesen blagoslov za vse romarje, pri katerem je govoril p. Otnar, ki je med drugim omenil, da bi se bili morali danes svetogorska in brezijska podoba istočasno spet izpostaviti čiščenju vernega ljudstva v svojih svetiščih. Ne ena ne druga slovesnost ni dosegla zaželenega obsega in sijaja: tam se je morala prenesti na tisto, tu pa je bila podoba ugrabljenega.

Slovesnost je dvignila tudi kronberška godba. — Pograščali smo običajno kanalsko procesijo, ki je bila baje zadržana.

STANDREŽ

Tu smo imeli na praznik presv. Rešnjega Telesa po procesiji sv. birmo. Prevzvišeni, ki ga je ena izmed birmank ob sprejemu prav prišerno pozdravila, je lepo nagovoril v slovenščini vernike in zlasti birmance, ki jih je bilo precej tudi iz sosednjih župnij, vsega čez 170.

svojega jezika pa ima pravico vsak človek povsod — tudi v Gorici.

Kot katoliški list odločno protistramo proti temu, da se razni brezvestni hujšaki vtikajo v cerkvene zadeve in začnejo novo govoriti proti najosnovnejšim pravicam našega ljudstva celo v cerkvenem življenju.

Messaggero! Zdaj pa slovensko slovnico in slavar v roke, da boš razumel slovensko ljudstvo, njegovo tragedijo in to besedo!

Z ljudmi, katerim manjka celo tako zvani »buon senso«, se pa ne bomo prekežali, čeprav bi radi pomagali k razčiščenju pojmov in zblizanju ljudi dobre volje.

G. nadškof je imel tudi popoldansko službo božjo, kot je v naših župnijah navada. Vsa slovesnost se je izvršila dostojno in v najlepšem redu. Birmanci so bili veseli, ljudje tudi in vsi smo bili zadovoljni, da se v naše župnije vendarle vračajo normalne razmere medsebojnega spoštovanja in ljubezni.

BORJANA

Jugoslovanski škofje niso odgovorni za to, kar komunisti zagreši. Tako n. pr. ni odgovoren škof Vovk, da letos na sv. Rešnje Telo ni bilo v Ljubljani procesije in da se je morala brezijska milostna podoba prenesti na Brezje 15. junija popoldne tiho le po tridnevni poslovilni pobožnosti v ljubljanski stolnici.

Tako tudi gorški nadškof ni odgovoren za vse krivice, ki jih je zagrešil fašizem nad slovenskimi verniki.

Tega komunisti in od njih zapeljani zaslepljeni tako zване OF še danes ne razumejo.

Verno slovensko ljudstvo pa je že začelo jasno razlikovati katoliškega škofa od italijanskih šovinističnih hujšakov, ki so nadškofu samemu delali in so sedaj znova začeli delati le preglavice. (Misli na ugrabitve svetogorske poboje in na nesramno pisanje lista »Messaggero Ven.« Op. ur.)

To je jasno pokazala birma v Borjani v soboto 14. VI. Ljudstvo je svojega nadpastirja sprejelo z veliko spoštljivostjo, o čemer so pričali slavoliki, pozdravni govori in kliči: »Živel nadškof!«

Sv. birmo je prejelo 105 otrok. Prevzvišeni je govoril v slovenščini med sv. mašo vsemu ljudstvu, pri birmi predvsem birmancem. Ljudem je govoril o sreči tistih, ki po Jezusovih besedah božjo besedo poslušajo in jo v srečo ohranijo. Kdor pa hoče uživati to srečo, mora spoštovati tiste, ki božjo besedo oznanjajo: sv. očeta, škofe in duhovnike.

Borjancem gre priznanje, da so v Gorah prebili led sramotnega suženjstva, v katero je uklenila naše ljudstvo strahovalna politika komunistične nasilnosti in obrekljivosti.

Vernikom vseh vasi bi bilo treba več poguma, ko gre za to, da se branijo koristi vere in naroda.

IZ ŽABNIC

Tudi mi Korošci iz Kanalske doline se moramo kdaj oglasiti. Toda o čem naj vam pišemo, ako ne o Sv. Višarjah? V predvojni letih se je ta božja pot odvijala na kres 24. junija, zadnja leta med vojno in po vojni pa šele v avgustu. Letos smo hoteli spet obnoviti staro navado in izpostaviti krp Matere božje pobožnim romarjem in tolažbo na god sv. Janeza Krstitelja. Dejansko se je pa to zgodilo že v nedeljo 1. junija. Tisti dan so prišli na Sv. Višarje slovenski učitelji in učiteljice z Gorškega. Bivši žabniški župnik Premrl je prišel z njimi in jim je lepo razložil zgodovino te priljubljenosti božje poti. Dejal je tudi, da je značilno, da so letos prišli prvi na

SLOVENSKI DEKLIŠKI KROŽEK V GORICI

Priredi v nedeljo 22. junija ob 5.30 popoldne v zavodu Notre Dame Mlakarjevo igro v petih slikah:

«IZGUBLJENA MARTA»

Sv. Višarje k Mariji tisti, ki jim je poverjena vzgoja naše mladine. Dan je bil krasen in razgled s 1800 m visoke božje poti tako lep, da bo gotovo vsem romarjem ostal v trajnem spominu.

Na dan pred sv. Rešnjim Telesom so fantje, ki pojdejo letos na nabor, po starji navadi postavili »mlajo«, ki so jo dekleta izredno lepo okrasile z venci. Da bi jih videli, te fante, kako so bili ponosni in vsi žareči od veselja, ko so malo pred polnočjo z glasnim vriskanjem naznanili, da mlaja srečno stoji. Ko so naslednji dan prihajali ljudje k sv. maši in procesiji, niso mogli drugače, kakor da so občudovali fante, ki so postavili tako lepo in nič manj kot trideset metrov visoko »mlajo« (mlaj noveletnik). Ako pridete na Sv. Višarje in obiščete cerkev, boste videli tudi mlajo, ki ostane na svojem mestu do žegnjenja, t. j. do prve nedelje v septembru.

O tem, kako se vrši naše žegnanje in o stari navadi fantovske »konte« pod cerkveno lipo pa pozneje kdaj.

DUHOVNA OBNOVA ZA DEKLETA

Dekliška duhovna obnova za mesec junij se bo vršila v petek 20. t. m. ob 7. uri zvečer v zavodu č. ss. Notre Dame. Sklep v soboto zjutraj ob 6.30. Pridite vse!

SV. VIŠARJE

Dne 24. junija bo SLOVESNO odprta poletna božja pot na Sv. Višarjah. Ako ne bo preveč deževna jesen, ostane svetišče odprto do prve nedelje v oktobru. Za romarje bo tudi letos poskrbljeno, da lahko prejmejo sv. zakramente vsak dan. Preočišča bodo na razpolago, tudi gorke in mrzla pijača. Za hrano pa so romarji že v rednih razmerah sami skrbeli in bodo letos znali upoštevati to vprašanje tako, da prinesejo

Urh in Zef

Urh je prišel v Gorico že na predvečer nameravanega slovesnega prenosa milostne poboje svetogorske Marije. Mestni znanci so mu povedali, da se italijanski del meščanov po večini kar nič ne zanima za pričakovano slovesnost in da je županstvo odreklo godbo. Izvedel je tudi to, da so še celo v nekaterih šolah govorili mladini proti udeležbi, češ da ni prav, da se ta podoba, ki je tako draga vsem Goričanom, sedaj izroči negotovi usodi pod rdečo vladavino. Urh je to zabeležil in napadel so ga slutnje, da z jutrišnjo slovesnostjo ne bo vse v redu. Obrnil se je na urednika »Slovenskega Primorca« in ga vprašal, kako in kaj to. Urednik ga je potolažil nekako tako:

»Zelo me veseli, da vas tudi osebno spoznam, ko ste pač ena najpopularnejših oseb v naši deželi. Ze prejšnji urednik mi je pravil o vas, da ste zelo razumen mož, ki zasluži vse zaupanje. Zato vam hočem prav odkrito govoriti. Res je, da je italijanski občinstvo zelo nasprotno prenosu Matere božje na Sv. goro; saj so že februarja govorili o nekaterih pretiranih narodnjakih in nespametnih verskih gorečnikih, da mislijo v čisti od 9. na 10. februar odnesti podobo s Kostanjevice. Toda ta nevolja bo kmalu minila in zdaj se neverjetno, da bi še mislili na ugrabitve poboje: SAJ JE TIK POLICIJE. Nekateri ljudje bodo pač jutri bojkotali slovesnost, a upamo, da bo vkljub temu odpora ob obilni udeležbi slovenskih in italijanskih vernikov zelo dobro uspela. Vendar vam ne smem prikriti, da se kažejo te dni težave tudi od strani nekaterih slovenskih ljudi, ki bi radi preprečili, da bi se slovesnost prenosa izvršila z vsem običajnim sijajem. Dobri ljudje iz Solkana so sporečili, da bo najbolje, ako se procesija v Solkan udeležijo vsi godeci od daleč in blizu, a naj se je ne udeležijo ne škof ne slovenski kanoniki, ker bi se mogle dogoditi kake nevsene motnje, ki bi bile Solkanu v sramoto. Mi pa imamo o Solkanu boljše mne-

namesto polen ljubí vsakdanji kralj ali vsaj koruzno moko za polento in še kaj zraven.

Priporočamo našim romarjem, naj obiščejo višarsko Marijo z vso resnostjo in pobožnostjo, ki jo zahteva sveti kraj.

Voditelje večjih romarskih skupin prosimo, naj teden dni prej sporočijo dan romanja žabniškemu župniku (Camporosso in Valcanale, prov. Udine), kar bo vsem le koristilo.

Na podpoveljstvu Mestnih straž hranijo:

volnen ženski jopič, nalivno pero, odrezke državnih obveznic, zaponko.

Za »Slovensko sirotišče sv. Družine«

Neimenovani trgovci v Gorici 1000; F. Simičič, zidarski podjetnik z družino 1000; Zena zap. četrti Gorice 8000; na shodu »Skalnica« darovalo društvenice 160; velec. gospa Rudolfa Vidmar 500; msgr. dr. Brumat 500; Ludvik Lukežič 1000; Vladko Lukežič 1000; Kristijan Bavdaž, urednik, 100; Zveza slovenskih žen poleg raznovrstnega blaga, živil, posode, obleke i. t. d. še 87.261 lir.

Vsem prav lepa hvala! Sirotišče vstaja resnično iz groba, ki so mu ga bili zasodili nasprotniki.

Darovi

Dol. Cerovo, N. N. 250; Kraljica majniška, izprosi nam, da bi nas vladal pravičen vladar in da bi iz sveta zginil rdeči zmaj, 100; g. Fani v Rojano 300; N. N. 250; dve osebi iz Nabrežine nameste cvetje na grob pok. Rozande in Vide iz Slavnega 400; žena iz Dolenjega Cerovega 100; neimenovano dekle iz Rihemberka 200; vrtojbenske družine v zahvalo Sreči Jezusovemu, da je župnija dobila dobrega dušnega pastirja, 1000; da bi se kmalu vrnili v domovino s pravo svobodo, 1000; dve dekleti iz Dol. Cerovega 50+50 L.

Bog povrni!

Hlapec Ferjan

Medtem je nastala nevihta z vso silo. Blisk za bliskom je švigal, grom je donel in odmeval venomer, vse zatvornice neba so se odprle in bilo je kot iz škafa. V gorečem skednju pri Dolinarjevih se je kadilo, prasketalo in hreščalo in silni vihar je podžigal ogenj ter zaganjal zubelj visoko proti nebu. Pri sosedih so bili vsi zunaj na polju pridele s senom in zato ni bilo dolgo nikogar na kraj požara. Slednjič so ga le prišli ljudje od vseh strani vkljub hudi nevihti. Med prvimi je bil Ferjan. Uvidel je takoj, da se ne da pri skednju nič več rešiti, da je pa tudi hiša v veliki nevarnosti in da je treba spraviti na varno, kar se da. Brž se je spomnil tudi na denar, ki ga je pred nekaj dnevi prinesel iz posojilnice; zato je planil naglo v gospodinjsko sobo, da odnese denar na varno. Ko je zagledal odprto omaro in iz nje potegnjeni predal kakor tudi po njem razbescane stvari, je prišel takoj do prepričanja, da je gospodinja sama pred svojim begom pobrala denar in dragocenosti. Zato je nemudoma zopet skočil iz sobe. V nagladi je pri zapiranju vrat sprožil ključavnico, tako da so se vrata za njim zaklenila. V veži je srečal Hudovernika in Tratarja, ki sta mu nekaj zaklicala, pa v splošnem hrušču ni razumel nju-

nih besed. Stelkel je sedaj gor v svojo lastno sobo, da vzame svojo uro in svoj mošnjček z denarjem. Zgoraj je te stvari brž pobral in zaprl tudi okno, nato pa odhitel nazaj dol po stopnicah. Spodaj je planila kravaja dekla obupno tarnajoč v hišo in vpila:

»Ferjan, Ferjan! Živine ne moremo spraviti iz hleva — vedno sili nazaj — ves trud je zaman!«

Brez sapa je stekel tedaj Ferjan tja v hlev in njegovi moči in razsodnosti se je slednjič posrečilo, a pomočjo nekaterih sosedov spraviti živino na plano in jo odgnati polagoma v gozdiček. Moral je ostati nekaj časa v meji, da je obdržal skupaj preplašeno živino. Tedaj je hipoma zaslišal sem od hiše še močnejše hreščanje in pokanje, zrušilo se je sleme pri skednju. Ko je izročil živino dvema hlapcema, je planil zopet proti pogorišču. Tam je bila grozna zmešnjava in hrup, zbrala se je velika množica ljudi, prihitela je tudi požarna bramba z brizgalnico in je ravno kar razpenjala cev. Ob strani na kamnu je sedela gospodinja in jokala in tulila, okrog nje pa so se stiskali otroci in jaykali. Ferjan se je spravil takoj na delo, dajal je navodila, katere predmete naj odstranijo iz hiše, in je povsod tudi sam čvrsto pomagal. Čez pol ure so pa uvideli, da je nadaljnje reševanje odveč. Skedenj je pogorel

do tal, hiša je pa bila izven nevarnosti. Krepko delujoča brizgalnica in zlasti deževna ploha je preprečila širši požar. Obe sosednji hiši sta bili zaradi ugodne smeri vetra že od vsega početka iz območja požara. — Ferjan je pregledal sedaj razdejanje, ki ga je napravila divja prirodna sila, in bridka žalost je prevzela njegovo srce. Kmečki dvor, ki ga je bil on tako lepo spravil v red in povzdignil, je bil na pol uničen, bogati pridelek sena sežgan in vse naokrog je bilo opustošeno. Po sreči in blagostanju pa sedaj tak silen udarec, Ferjan si je obrisal pot s čela, nenadna nezgoda ga je hudo potrla. Tedaj je prišla k njemu gospodinja z Bregarjem.

»O Ferjan,« je zatulila, »kakšna nesreča! Sedaj smo končani, zdaj gremo lahko beračit.«

Bregar jo je pomirjeval, da tako hudo še zdaleka ni — saj je vendar poslopje dobro zavarovano, sosedje bodo tudi prišli na pomoč in v Ferjanu ima izbornega oskrbnika, ki bo s svojo razsodnostjo in spretnostjo kmalu spravil vse nazaj v dobro stanje. Gospodinja se je malo potolažila nato je hipoma vprašala:

»In denar si pač spravil na varno, Ferjan!«

»Kakšen denar?« je ta osupnil.

»I, pač onaj dva tisočaka goldinarjev, ki smo si jih izposodili iz posojilnice.«

(Nadaljevanje)

Odgovorni urednik
Dr. BONAVENTURA MAHNIČ
Tisk. G. Iucchi - Gorica
Tiskano z dovoljenjem A. I. S.